

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.2.2013
COM(2013) 71 final

2013/0045 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om gennemførelse af forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle
transaktioner**

{SWD(2013) 28 final}

{SWD(2013) 29 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Baggrund og historie

Den seneste globale økonomiske og finansielle krise fik alvorlige konsekvenser for vores økonomier og de offentlige finanser. Finanssektoren var i væsentlig grad med til at fremkalde den økonomiske krise, mens regeringerne og de europæiske borgere generelt har båret omkostningerne. På europæisk og internationalt plan er der bred enighed om, at finanssektoren bør yde et mere rimeligt bidrag i betragtning af omkostningerne forbundet med at håndtere krisen og den aktuelle underbeskatning af sektoren. Flere EU-medlemsstater har allerede truffet forskellige foranstaltninger med hensyn til beskatning inden for den finansielle sektor.

Den 28. september 2011 fremsatte Kommissionen derfor et forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner og om ændring af direktiv 2008/7/EF¹. Retsgrundlaget for det foreslåede rådsdirektiv var artikel 113 i TEUF, idet bestemmelserne sigter mod en harmonisering af lovgivningerne vedrørende afgifter på finansielle transaktioner (AFT) i det omfang, der er nødvendigt for at sikre et velfungerende indre marked for transaktioner med finansielle instrumenter og undgå konkurrenceforvridning. Ifølge dette retsgrundlag skal Rådet træffe afgørelse ved enstemmighed efter en særlig lovgivningsprocedure og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Hovedmålene med forslaget var:

- at harmonisere lovgivningen vedrørende indirekte beskatning af finansielle transaktioner, hvilket er nødvendigt for at sikre et velfungerende indre marked for transaktioner med finansielle instrumenter og undgå konkurrenceforvridning mellem de finansielle instrumenter, aktører og markeder i hele EU, og samtidig
- at sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt og væsentligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den seneste krise, og sikre, at denne sektor beskatningsmæssigt behandles på lige fod med andre sektorer², og
- at træffe foranstaltninger, der kan forhindre transaktioner, der ikke øger effektiviteten på finansmarkederne, og som dermed kan supplere de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden.

Da de fleste af de transaktioner, der potentielt vil skulle beskattes, er særdeles mobile, var og er det vigtigt at undgå forvridninger som følge af skatteregler, som de enkelte medlemsstater fastlægger ensidigt. Således er det kun ved at træffe foranstaltninger på EU-plan, at der kan undgås en fragmentering af de finansielle markeder på tværs af aktiviteter og landegrænser og mellem

¹ KOM(2011) 594 endelig.

² De finansielle institutioner drog enten direkte eller indirekte stor gavn af de rednings- og garantiforanstaltninger, der var (præ)finansieret af de europæiske skatteydere i perioden 2008-2012. Disse foranstaltninger har sammen med den svækkede økonomiske aktivitet, der skyldes den øgede usikkerhed med hensyn til stabiliteten i det samlede økonomiske og finansielle system, udløst en tilbagegang i de offentlige finanser i hele Europa på mere end 20 % af BNP. Samtidig er de fleste finansielle tjenester og forsikringstjenester fritaget for afgifter.

produkter og aktører, og at der kan sikres en ensartet behandling af finansielle institutioner i EU og dermed et velfungerende indre marked. Indførelsen af en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner i EU mindsker risikoen for, at der opstår konkurrenceforvridning på markederne på grund af geografisk udflytning af aktiviteter af afgiftsmæssige hensyn. Desuden vil en sådan fælles ordning også garantere skatteneutralitet, idet harmoniseringen vil have et bredt anvendelsesområde, der navnlig også omfatter meget mobile produkter (f.eks. derivater) aktører og markeder, hvilket også bidrager til mindre dobbeltbeskatning eller dobbelt nulbeskatning.

Forslaget indeholdt derfor bestemmelser om en harmonisering af medlemsstaternes afgifter på finansielle transaktioner for at sikre et velfungerende indre marked, og fastlagde dermed de grundlæggende principper for en bredt baseret AFT-ordning i EU.

Siden Kommissionen fremsatte det oprindelige forslag, har den seneste udvikling i praksis yderligere illustreret nødvendigheden af en harmonisering på området. F.eks. indførte Frankrig den 1. august 2012 en national afgift på visse finansielle transaktioner, og Spanien, Italien og Portugal har for nylig bebudet, at de også vil indføre sådanne nationale afgifter – alle med forskellige anvendelsesområder, satser og tekniske udformninger.

Europa-Parlamentet afgav positiv udtalelse om Kommissionens oprindelige forslag den 23. maj 2012³ efterfulgt af Det Økonomiske og Sociale Udvalg den 29. marts 2012⁴. Desuden vedtog Regionsudvalget også en positiv udtalelse den 15. februar 2012⁵.

Forslaget og forskellige versioner deraf er blevet grundigt drøftet på møder i Rådet, først under det polske formandskab⁶ og derefter i et forhøjet tempo under det danske formandskab, men det har ikke opnået den krævede enstemmige tilslutning, fordi der i medlemsstaterne er en række grundlæggende forskelle, som ikke kan forenes.

På Rådets møder den 22. juni og den 10. juli 2012 blev det konstateret, at der stadig er betydelige holdningsforskelle, hvad angår behovet for at oprette en fælles AFT-ordning på EU-niveau, og at princippet om en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner ikke vil få enstemmig opbakning i Rådet inden for en overskuelig fremtid.

Det fremgår af ovenstående, at målsætningen om en fælles AFT-ordning, som drøftet i Rådet efter Kommissionens oprindelige forslag, ikke kan nås inden for et rimeligt tidsrum for hele EU.

Efter anmodning fra 11 medlemsstater (Belgien, Estland, Frankrig, Grækenland, Italien, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Tyskland og Østrig) fremsatte Kommissionen et forslag⁷ for Rådet om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for beskatning af finansielle transaktioner.

Alle medlemsstaterne gjorde det i deres anmodning klart, at formålet og anvendelsesområdet for Kommissionens forslag om indførelse af et forstærket samarbejde skulle være baseret på Kommissionens oprindelige forslag til en AFT. Desuden henviste de specifikt til behovet for at undgå unddragelser, forvridninger og overførsler til andre jurisdiktioner.

³ P7-TA(2012)0217.

⁴ ECO/321 – CESE 818/2012 (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 55).

⁵ CDR 332/2011 (EUT C 113 af 18.4.2012, s. 7).

⁶ Afgiften på finansielle transaktioner var første gang på dagsordenen på mødet i Rådet (økonomi og finans) den 8. november 2011 og derefter på tre efterfølgende møder i marts, juni og juli 2012. Fra december 2011 til juni 2012 blev der afholdt syv møder i Rådets fiskalgruppe (indirekte beskatning) om netop dette emne.

⁷ COM(2012) 631 final/2.

Nærværende forslag til et direktiv vedrører gennemførelsen af det forstærkede samarbejde på AFT-området i overensstemmelse med Rådets bemyndigelse af 22. januar 2013, som er givet efter, at Europa-Parlamentet gav sit samtykke den 12. december 2012.

I lyset af indførelsen af et forstærket samarbejde bliver Kommissionens forslag fra 2011 formålsløst og vil derfor blive trukket tilbage.

Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter af 29. juni 2011⁸ som ændret den 9. november 2011⁹ fastsatte, at nogle af AFT-indtægterne kunne anvendes som egen indtægt for EU-budgettet. Det betyder, at BNI-indtægterne fra de deltagende medlemsstater, vil blive reduceret tilsvarende.

1.2. Formål med forslaget

De overordnede mål med dette forslag er de samme som i Kommissionens oprindelige forslag fra 2011. Den seneste og igangværende globale økonomiske og finansielle krise har haft alvorlige konsekvenser for EU's økonomier og offentlige finanser. Finanssektoren var i væsentlig grad med til at fremkalde den økonomiske krise, mens regeringerne og de europæiske borgere generelt har båret omkostningerne. Selv om den udgøres af en bred vifte af markedsaktører har finanssektoren i sin helhed oplevet en høj rentabilitet over de seneste to årtier, hvilket delvis kan skyldes et (implicit eller eksplicit) sikkerhedsnet, der var spundet ud af regeringerne, kombineret med regulering af finanssektoren og momsfrigivelse.

Under disse omstændigheder begyndte nogle medlemsstater at gennemføre yderligere former for beskatning af finanssektoren, mens andre medlemsstater allerede havde indført specifikke skatteordninger for finansielle transaktioner. Den nuværende situation fører til følgende uønskede virkninger:

- En fragmentering af afgiftsreglerne på det indre marked for finansielle ydelser - i betragtning af det stigende antal ukoordinerede nationale foranstaltninger, der træffes - hvilket fører til eventuel konkurrenceforvridning mellem finansielle instrumenter, aktører og markeder i hele EU samt dobbeltbeskatning eller dobbelt nulbeskatning.
- De finansielle institutioner yder ikke et rimeligt og væsentligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den seneste krise, og det sikres ikke, at denne sektor beskatningsmæssigt behandles på lige fod med andre sektorer.
- Beskatningspolitikken bidrager hverken til at nedbringe transaktioner, der ikke øger effektiviteten på de finansielle markeder, men muligvis blot omdirigerer midler fra den ikke-finansielle sektor i økonomien til de finansielle institutioner og dermed fører til overinvesteringer i aktiviteter, der ikke øger velfærden, eller til at supplere de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden.

Indførelsen af en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner mellem et tilstrækkeligt antal medlemsstater vil bringe umiddelbare og håndgribelige fordele på alle tre ovenstående punkter, for så vidt angår finansielle transaktioner omfattet af et forstærket samarbejde. I

⁸ KOM(2011) 510 endelig.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/proposal_council_own_resources_en.pdf

⁹ KOM(2011) 739 endelig.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/COM_2011_0739_EN.pdf

forbindelse med disse tre punkter er de deltagende medlemsstater af den holdning, at situationen vil blive forbedret hvad angår risiko for udflytning, skatteindtægter og finansmarkedets effektivitet og undgåelse af dobbeltbeskatning eller nulbeskatning.

I afgørelsen om bemyndigelse til forstærket samarbejde konkluderes det, at alle de traktatmæssige betingelser i forbindelse med et sådant samarbejde er opfyldt, navnlig at de ikke-deltagende staters beføjelser, rettigheder og forpligtelser er respekteret. Nærværende forslag fastsætter selve substansen af det pågældende bemyndigede samarbejde i overensstemmelse med traktaten.

1.3. Generel tilgang og forbindelse til Kommissionens oprindelige forslag

Dette forslag er baseret på Kommissionens oprindelige forslag fra 2011, idet det overholder alle de væsentlige principper deri. Der er dog foretaget visse tilpasninger:

- for at tage højde for de nye vilkår under et forstærket samarbejde. Det betyder især, at "AFT-jurisdiktionen" begrænses til de deltagende medlemsstater, at transaktioner, der gennemføres i en deltagende medlemsstat, og som ville være blevet beskattet under det oprindelige forslag, fortsat er afgiftspligtige, og at det sikres, at Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter¹⁰, hvis ændring var blevet foreslået i det oprindelige forslag, ikke vil blive påvirket
- til nogle af de foreslåede bestemmelser af hensyn til klarheden, og
- for yderligere at styrke bekæmpelsen af skatteundgåelse. Dette opnås ved, at beskatningen som en sidste udvej følger "udstedelsesprincippet", som styrker "princippet om etableringssted", der er hovedprincippet. Denne tilføjelse afspejler navnlig anmodninger fra de interesserede medlemsstater, der henviste til behovet for at undgå unddragelser, forvridninger og overførsler til andre jurisdiktioner. Ved at supplere hjemstedsprincippet med elementer af udstedelsesprincippet gøres det mindre fordelagtigt at flytte aktiviteter og virksomheder ud af AFT-jurisdiktioner, eftersom handel med finansielle instrumenter, som beskattes efter udstedelsesprincippet, og som udstedes i AFT-jurisdiktioner, alligevel vil skulle beskattes.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Ekstern høring og ekspertbistand

Det oprindelige forslag er udarbejdet på baggrund af en lang række eksterne bidrag. Disse bidrag bestod af feedback, som Kommissionen modtog i forbindelse med en offentlig høring om beskatning af finanssektoren og målrettede høringer af medlemsstaterne, eksperter og aktører i finanssektoren samt resultaterne af tre forskellige eksterne undersøgelser, der blev bestilt med henblik på den konsekvensanalyse, der ledsagede det oprindelige forslag. Resultaterne af høringsprocessen og det eksterne input er gengivet i konsekvensanalysen.

Nærværende forslag afviger ikke væsentligt fra Kommissionens forslag fra september 2011 og har bibeholdt de samme principielle løsninger for en fælles AFT-ordning inden for rammerne af et forstærket samarbejde (f.eks. med hensyn til afgiftens anvendelsesområde, etableringssted som

¹⁰ EUT L 46 af 21.2.2008, s. 11.

tilknytningsfaktor for den finansielle institution, der gennemfører en transaktion, beskatningsgrundlag og afgiftssatser samt den person, der er betalingspligtig for afgiften til skattemyndighederne), og derfor har Kommissionen ikke indledt nye specifikke høringer.

Kommissionen har dog også draget gavn af høringer af alle de berørte parter i det forgangne år, bl.a. medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, repræsentanter for finanssektoren i og uden for Den Europæiske Union, akademiske kredse, ngo'er, samt af resultaterne af eksterne ad hoc-undersøgelser, der blev offentliggjort, efter at Kommissionen havde fremsat sit oprindelige forslag til en fælles AFT-ordning for hele EU.

Kommissionens repræsentanter har deltaget i en lang række offentlige arrangementer i og uden for Europa vedrørende indførelsen af en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Kommissionen har også deltaget aktivt i en dialog med de nationale parlamenter og deres relevante udvalg, som har ønsket at drøfte Kommissionens oprindelige forslag.

2.2. Konsekvensanalyse

Kommissionens tjenestegrene foretog en konsekvensanalyse, der ledsagede det oprindelige forslag, som blev vedtaget den 28. september 2011. På Kommissionens websted¹¹ er der offentliggjort yderligere tekniske analyser af forslaget. Det nærværende forslags formål og anvendelsesområde er som ønsket af de medlemsstater, der har anmodet om bemyndigelse til et forstærket samarbejde, baseret på Kommissionens oprindelige forslag. Derfor er grundelementerne i nærværende forslag ikke blevet ændret, og det anses derfor ikke for nødvendigt at foretage en ny konsekvensanalyse af samme område.

Imidlertid har medlemsstaterne vurderet forskellige alternative løsningsmodeller inden for rammerne af Kommissionens oprindelige forslag. Desuden har det nye forslag til formål at gennemføre et forstærket samarbejde, hvorimod det oprindelige direktivforslag sigtede mod at blive anvendt i alle medlemsstaterne, og medlemsstaterne har ytret særlig interesse for at få mere at vide om de særlige mekanismer, der vil kunne få betydning i den forbindelse. Kommissionens tjenestegrene foretager derfor en ekstra analyse af disse løsningsmodeller og deres virkninger, som vil supplere og, hvis det er relevant, revidere resultaterne af den konsekvensanalyse, der ledsagede det oprindelige forslag fra 2011.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Retsgrundlag

Rådets afgørelse 2013/52/EU af 22. januar 2013 om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner¹² gav de medlemsstater, der er anført i dens artikel 1, bemyndigelse til at indføre et forstærket samarbejde inden for AFT-området.

Retsgrundlaget for nærværende direktivforslag er artikel 113 i TEUF. Forslaget tager sigte på at harmonisere lovgivningen vedrørende indirekte beskatning af finansielle transaktioner, hvilket er nødvendigt for at sikre et velfungerende indre marked og forhindre konkurrenceforvridning. De finansielle institutioner i de ikke-deltagende stater vil drage gavn af det forstærkede samarbejde, da

¹¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/financial_sector/index_en.htm.

¹² EUT L 22 af 25.1.2013, s. 11.

de kun vil stå over for én fælles AFT-ordning, der finder anvendelse i alle de deltagende medlemsstater, i stedet for mange forskellige ordninger.

3.2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

En harmonisering af reglerne for beskatning af finansielle transaktioner, som er nødvendig for at sikre et velfungerende indre marked og forhindre konkurrenceforvridning, kan, selv om reglerne kun finder anvendelse for de deltagende medlemsstater, kun opnås ved en EU-retsakt, dvs. gennem en ensartet definition af hovedelementerne i en AFT. De fælles regler er nødvendige for at undgå unødvendig udflytning af transaktioner og markedsdeltagere og substitution af finansielle instrumenter.

På samme måde kan denne ensartethed bidrage væsentligt til at bremse den aktuelle fragmentering af det indre marked, herunder i henseende til finanssektorens forskellige produkter, der ofte fungerer som nære substitutter for hinanden. Uden en harmonisering af AFT'en vil der opstå skattearbitrage og potentielt dobbeltbeskatning eller nulbeskatning. Dette forhindrer ikke blot, at finansielle transaktioner gennemføres på lige vilkår, men påvirker også medlemsstaternes indtægter. Desuden påfører det finanssektoren ekstra omkostninger i forbindelse med tilpasning til forskellige afgiftsordninger. Disse argumenter er fortsat gyldige i forbindelse med et forstærket samarbejde, selv om dette samarbejde dækker et mere begrænset geografisk område end en lignende ordning, der er vedtaget af alle 27 medlemsstater.

Nærværende forslag er koncentreret om udformningen af en fælles struktur for afgiften og fælles regler for, hvornår afgiften forfalder. Det giver således de deltagende medlemsstater tilstrækkeligt spillerum til at indføre afgiftssatser, der ligger over mindstesatsen. Til gengæld foreslås det, at Kommissionen tillægges delegerede beføjelser med hensyn til at fastlægge forpligtelser med hensyn til registrering, bogføring, indberetning samt andre forpligtelser, der skal sikre, at AFT'en reelt betales til skattemyndighederne. Samtidig foreslås det at tillægge Kommissionen gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår ensartede metoder til opkrævning af AFT.

En fælles struktur for AFT-ordningen er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. Målet med dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne selv og kan derfor af hensyn til sikringen af et velfungerende indre marked bedre opfyldes på EU-plan, om nødvendigt ved et forstærket samarbejde.

Den foreslåede harmonisering (i form af et direktiv snarere end en forordning) går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de ønskede mål, nemlig først og fremmest et velfungerende indre marked. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

3.3. Nærmere redegørelse for forslaget

3.3.1. Kapitel I (genstand og definitioner)

I dette kapitel defineres genstanden for dette direktivforslag til gennemførelse af et forstærket samarbejde på AFT-området. Endvidere defineres de centrale begreber, der anvendes i dette forslag.

3.3.2. Kapitel II (anvendelsesområde for den fælles AFT-ordning)

I dette kapitel fastlægges de grundlæggende elementer af den foreslåede AFT-ordning inden for rammerne af et forstærket samarbejde. Denne AFT tager sigte på beskatning af bruttotransaktioner før netting.

Afgiften har et bredt anvendelsesområde, fordi den skal dække transaktioner med alle typer af finansielle instrumenter, da de ofte er nære substitutter for hinanden. Anvendelsesområdet omfatter derfor instrumenter, der kan handles med på kapitalmarkedet, pengemarkedsinstrumenter (bortset fra betalingsmidler), andelsbeviser eller aktier i investeringsinstitutter, som omfatter institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) og alternative investeringsfonde (AIF)¹³, og derivataftaler. Anvendelsesområdet er ikke begrænset til handel på organiserede markeder, såsom regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter eller selskaber, der systematisk internaliserer, men dækker også andre former for handel, herunder OTC-handel. Det er heller ikke begrænset til overførsel af ejerskab, men dækker snarere den indgåede forpligtelse, dvs. hvor vidt den berørte part påtager sig risikoen forbundet med et givet finansielt instrument ("køb og salg") eller ej.

Når finansielle instrumenter, der er afgiftspligtige ved køb og salg, er genstand for en overførsel mellem forskellige enheder i en koncern, skal denne overførsel beskattes, selv om der måske ikke er tale om køb eller salg.

Uveksling af finansielle instrumenter, genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler samt aftaler om udlån og indlån af værdipapirer er udtrykkeligt omfattet af afgiftens anvendelsesområde. Med henblik på at forhindre skatteunddragelse anses udveksling af finansielle instrumenter for at give anledning til to finansielle transaktioner. Ved genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler samt aftaler om udlån og indlån af værdipapirer stilles et finansielt instrument til rådighed for en given person i en bestemt periode. Alle sådanne aftaler bør derfor anses for kun at udløse én finansiell transaktion.

For at forhindre skatteundgåelse bør enhver væsentlig ændring af en afgiftspligtig finansiell transaktion desuden betragtes som en ny afgiftspligtig finansiell transaktion af samme type som den oprindelige transaktion. Det foreslås at tilføje en ikke udtømmende liste over de ændringer, der kan betragtes som væsentlige.

Når en derivataftale resulterer i tilrådighedsstillelse af finansielle instrumenter, beskattes desuden ikke kun derivataftalen, men også de finansielle instrumenter, forudsat at alle øvrige betingelser for beskatning er opfyldt.

Den relevante EU-lovgivning indeholder et klart, omfattende og almindeligt accepteret sæt definitioner¹⁴ for de finansielle instrumenter, der kan være omfattet af en afgiftspligtig finansiell transaktion. Det følger af de anvendte definitioner, at spotvalutatransaktioner ikke er afgiftspligtige finansielle transaktioner, hvorimod valutaderivataftaler er det. Derivataftaler vedrørende råvarer er også omfattet, mens fysiske råvaretransaktioner ikke er det.

Strukturerede produkter, dvs. omsættelige værdipapirer eller andre finansielle instrumenter, der udbydes via securitisation, kan også være genstand for afgiftspligtige finansielle transaktioner. Disse produkter svarer til alle andre finansielle instrumenter og skal derfor være dækket af

¹³ Der henvises til definitionen på finansielle instrumenter i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1). Denne definition dækker andelsbeviser i investeringsinstitutter. Det betyder, at aktier og andelsbeviser i investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32) og alternative investeringsfonde (AIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1) er finansielle instrumenter.

¹⁴ Særlig direktiv 2004/39/EF (jf. forudgående fodnote).

udtrykket finansielt instrument som anvendt i dette forslag. Hvis de strukturerede produkter udelukkes fra AFT'ens anvendelsesområde, opstår der muligheder for skatteundgåelse. Denne kategori af produkter omfatter bl.a. visse veksler, warrants og certifikater samt securitisationer inden for banksektoren, som normalt overfører kreditrisikoen forbundet med aktiver såsom realkreditlån eller andre lån til markedet, og securitisationer inden for forsikringssektoren, som omfatter overførsel af andre typer risici, f.eks. underwriting.

Afgiften fokuserer imidlertid på finansielle transaktioner, som gennemføres af finansielle institutioner, der handler som part i en finansiell transaktion, enten for egen regning eller for andre personers regning, eller som handler på vegne af en part i transaktionen og i dennes navn. Herved sikres det, at AFT'en anvendes bredt. I praksis vil de finansielle transaktioner normalt klart fremgå af regnskaberne. Indførelsen af en AFT bør ikke have negative følger for staternes eller de finansielle institutioners refinansieringsmuligheder, ej heller for pengepolitikken generelt eller den offentlige gældsforvaltning. Derfor bør transaktioner med Den Europæiske Centralbank, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, den europæiske stabilitetsmekanisme, Den Europæiske Union, når den varetager funktioner i forbindelse med forvaltningen af sine aktiver, betalingsbalancelån og lignende, samt medlemsstaternes centralbanker udelukkes fra direktivets anvendelsesområde

Bestemmelserne i Rådets direktiv 2008/7/EF finder fortsat fuld anvendelse. Artikel 5, stk. 1, litra e), og artikel 5, stk. 2, i nævnte direktiv er relevante for det område, der er omfattet af nærværende direktiv og forbyder, at der pålægges afgifter af nogen art på de transaktioner, der er nævnt i artiklernes betingelser, jf. dog artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2008/7/EF. I det omfang direktiv 2008/7/EF forbyder eller kan forbyde indførelsen af afgifter på visse transaktioner, navnlig finansielle transaktioner som led i en omstrukturering eller ved udstedelse af værdipapirer som defineret i nærværende direktiv, bør disse ikke være omfattet af en AFT. Formålet er at undgå eventuelle konflikter med direktiv 2008/7/EF, uden at det er nødvendigt at fastslå en nøjagtig afgrænsning af de forpligtelser, der følger af direktivet. Uafhængigt af i hvilket omfang direktiv 2008/7/EF forbyder beskatning af udstedelse af aktier og andelsbeviser i investeringsinstitutter, kræver hensynet til afgiftsneutralitet desuden, at alle udstedelser fra disse instanser behandles ens. Indløsning af disse aktier og andelsbeviser udgør imidlertid ikke en transaktion på det primære marked og bør derfor være skattepligtig.

Ud over primærmarkederne falder mange daglige finansielle aktiviteter, der er relevante for såvel borgere som virksomheder, også uden for AFT'ens anvendelsesområde. Det gælder forsikringsaftaler, realkreditlån, forbrugerkreditter, erhvervslån, betalingstjenester osv. (men ikke den efterfølgende handel hermed via strukturerede produkter). Også valutatransaktioner på spotmarkederne falder uden for afgiftens anvendelsesområde, således at de frie kapitalbevægelser ikke berøres. Derivataftaler baseret på valutatransaktioner skal dog beskattes, da de ikke i sig selv udgør valutatransaktioner.

Definitionen på finansielle institutioner er bred og omfatter hovedsagelig investeringselskaber, organiserede markeder, kreditinstitutter, forsikrings- og genforsikringselskaber, investeringsinstitutter og deres forvaltere, pensionsfonde og deres forvaltere, holdingselskaber, finansielle leasingselskaber, special purpose-enheder, og når det er muligt, henvises der til definitionerne i den relevante EU-lovgivning. Desuden bør andre virksomheder, institutioner, organisationer og personer, der udfører visse finansielle aktiviteter, betragtes som finansielle institutioner, hvis deres finansielle transaktioner medfører en betydelig årlig gennemsnitsværdi. Nærværende forslag fastsætter en grænse på 50 % af den pågældende enheds samlede gennemsnitlige årlige nettoomsætning.

For så vidt angår enheder, der på basis af værdien af deres finansielle transaktioner kan betragtes som finansielle institutter, indeholder forslaget bestemmelser for yderligere tekniske enkeltheder til beregning af værdien af de finansielle transaktioner og gennemsnittet af disse værdier, samt bestemmelser for i hvilke situationer sådanne enheder ikke længere betragtes som finansielle institutioner.

Centrale modparter (CCP), værdipapircentraler, internationale værdipapircentraler og medlemsstaterne og offentlige organer, der har til opgave at forvalte den offentlige gæld, betragtes ikke som finansielle institutioner, når de udfører denne funktion, forudsat at de ikke i sig selv beskæftiger sig med handelsaktivitet. De er samtidig afgørende for, at de finansielle markeder kan fungere på effektiv og gennemsigtig vis, og at den offentlige gæld forvaltes korrekt. På grund af deres centrale rolle bør de imidlertid fortsat have visse forpligtelser med hensyn til at sikre betaling af afgiften til skattemyndighederne og betalingskontrol.

Den territoriale rækkevidde for den foreslåede AFT og de deltagende medlemsstaters beskatningsrettigheder er fastlagt ud fra reglerne i artikel 4. Denne bestemmelse henviser til begrebet "etableringssted". Den er kort sagt baseret på "hjemstedsprincippet", der suppleres med elementer af udstedelsesprincippet, navnlig for at mindske risikoen for udflytning (enkelthederne vedrørende dette aspekt er nærmere beskrevet nedenfor).

For at en finansiell transaktion er afgiftspligtig i de deltagende medlemsstater, skal en af transaktionens parter i henhold til kriterierne i artikel 4 være etableret på en af de deltagende medlemsstaters område. Beskatningen vil finde sted i den deltagende medlemsstat, på hvis område den finansielle institution er etableret, forudsat at den er part i transaktionen og enten handler for egen eller en anden persons regning eller på vegne af en part i transaktionen og i dennes navn.

Hvis de forskellige finansielle institutioner, der er parter i transaktionen eller handler på vegne af disse parter, er etableret i forskellige deltagende medlemsstater, har hver af disse forskellige medlemsstater i henhold til bestemmelserne i artikel 4 ret til at opkræve en afgift på transaktionen efter de satser, de har vedtaget i overensstemmelse med nærværende direktivforslag. Hvis den pågældende enhed er etableret i en stat, som ikke er en deltagende medlemsstat, pålægges transaktionen ikke en AFT i en deltagende medlemsstat, medmindre en af parterne i transaktionen er etableret i en deltagende medlemsstat, i hvilket tilfælde den finansielle institution, der ikke er etableret i en deltagende medlemsstat, ligeledes betragtes som værende etableret i den pågældende medlemsstat, hvorefter transaktionen bliver afgiftspligtig i samme medlemsstat.

Som følge af indførelsen af et forstærket samarbejde er der særligt foretaget ændringer af artikel 3, stk. 1, litra a), i det oprindelige forslag. I det oprindelige forslag omfattede enhver henvisning til en finansiell institution, der var "godkendt" af en medlemsstat, godkendelser af hovedsæder og godkendelser, som var udstedt af den pågældende medlemsstat med henblik på transaktioner, der gennemføres af finansielle institutioner, der er etableret i tredjelande, og som ikke er fysisk tilstedeværende i denne medlemsstat. I den udformning kan transaktioner, afhængig af det enkelte tilfælde, i henhold til EU-lovgivningen være dækket af et såkaldt "pas". Den eneste "godkendelse" er derfor den, der gives til de finansielle institutioners hovedsæder. I et forstærket samarbejde kan der opstå en ny situation, nemlig at institutioner med hovedsæde i en ikke-deltagende medlemsstat opererer inden for AFT-jurisdiktionen på basis af et sådant "pas" (jf. f.eks. artikel 31 i direktiv 2004/39/EF). Sidstnævnte situation bør ligestilles med situationen for institutioner i tredjelande, der opererer på basis af en specifik godkendelse udstedt af den medlemsstat, der er berørt af transaktionen.

Hjemstedssprincippet suppleres ligeledes af elementer af "udstedelsesprincippet" som en sidste udvej for at gøre ordningen mindre sårbar over for udflytninger. Ved at supplere hjemstedsprincippet med udstedelsesprincippet gøres det mindre fordelagtigt at flytte aktiviteter og virksomheder ud af AFT-jurisdiktioner, eftersom handel med finansielle instrumenter, som beskattes efter udstedelsesprincippet, og som udstedes i AFT-jurisdiktioner, alligevel vil skulle beskattes. Dette gælder, hvis ingen af parterne i transaktionen i henhold til Kommissionens oprindelige forslag er "etableret" i en deltagende medlemsstat, men handler med finansielle instrumenter, som er udstedt i den pågældende medlemsstat. Det drejer sig hovedsageligt om aktier, obligationer og tilsvarende værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter, strukturerede produkter, andelsbeviser og andele i investeringsinstitutter samt derivater, der handles på organiserede markeder eller handelsplatforme. Ved udstedelsesprincippet, som desuden også ligger til grund for visse nationale afgifter i den finansielle sektor, anses transaktionen for at være tilknyttet den deltagende medlemsstat, hvor udstederen befinder sig. De personer, der er involveret i sådanne transaktioner, vil blive betragtet som værende etableret i den pågældende medlemsstat på grund af denne tilknytning, og de berørte finansielle institutioner vil være afgiftspligtige i den pågældende stat.

Alle de ovennævnte kriterier er underlagt en generel regel i tilfælde, hvor den afgiftspligtige person kan påvise, at der ikke er nogen tilknytning mellem transaktionens økonomiske substans og den deltagende medlemsstat. I sådanne tilfælde betragtes den finansielle institution eller anden person ikke som værende etableret i en deltagende medlemsstat.

De valgte tilknytningsfaktorer kombineret med ovennævnte generelle regel sikrer altså, at beskatningen kun kan finde sted, hvis der findes en tilstrækkelig tilknytning mellem transaktionen og AFT-jurisdiktionens område. I lighed med den øvrige EU-lovgivning på området for indirekte skatter er territorialitetsprincipperne fuldt overholdt.

3.3.3. Kapitel III (afgiftens forfald, beskatningsgrundlag og fælles AFT-satser)

Forfaldstidspunktet er defineret som det tidspunkt, hvor den finansielle transaktion gennemføres. En efterfølgende annullering har ingen indflydelse på forfaldstidspunktet, undtagen i tilfælde af fejl.

Eftersom transaktioner med derivater er af en anden karakter og har andre kendetegn end transaktioner med andre finansielle instrumenter end derivater, skal der opereres med forskellige beskatningsgrundlag.

Ved køb og salg af finansielle instrumenter (undtagen derivater) fastsættes der normalt en pris eller en anden form for modydelse. Logisk set bør denne pris eller modydelse udgøre beskatningsgrundlaget. For ikke at fordreje markedsvilkårene er der imidlertid behov for særlige regler, når modydelsen er under markedsprisen, eller når transaktionen finder sted mellem koncernenheder og ikke hører under begreberne "køb" og "salg". I disse tilfælde svarer det afgiftspligtige beløb til markedsprisen under normale markedsforskel på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder. Sådanne transaktioner mellem koncernenheder vil sandsynligvis bestå i overførsler uden modydelse, mens overførsler mod modydelse svarer til begreberne "køb" og "salg".

Ved køb/salg, overførsel, udveksling og indgåelse af derivataftaler og væsentlige ændringer deraf er beskatningsgrundlaget for afgiften derivataftalens notionelle beløb på tidspunktet for køb/salg, overførsel, udveksling eller indgåelse af aftalen, eller når den pågældende operation ændres væsentligt. Det gør det muligt at anvende en AFT på derivataftaler på en ukompliceret og nem måde og sikrer samtidig lave administrative og øvrige omkostninger. Denne tilgang gør det også

vanskeligere at reducere skattebyrden kunstigt ved en kreativ udformning af derivataftalen, da der ikke vil være noget skattemæssigt incitament til at indgå en aftale ene og alene på basis af forskelle i priser eller værdier. Endvidere medfører det beskatning på tidspunktet for køb/salg, overførsel, udveksling og indgåelse af aftalen eller væsentlige ændringer af den pågældende operation i stedet for beskatning af cash flows på forskellige tidspunkter i aftalens løbetid. Den afgiftssats, der skal anvendes i dette tilfælde, skal være forholdsvis lav for at sikre en rimelig skattebyrde.

Det kan være nødvendigt at indføre særlige bestemmelser i de deltagende medlemsstater for at forhindre skattesvig og skatteunddragelse, og det foreslås at indføre en generel regel om bekæmpelse af misbrug (se også punkt 3.3.4). Denne regel kunne for eksempel anvendes i tilfælde, hvor det notionelle beløb er kunstigt opsplittet: f.eks. kan det notionelle beløb for en swap være divideret med en arbitrært fastsat stor faktor og alle betalinger være multipliceret med samme faktor. Dette vil betyde, at instrumentets cash flows forbliver uændrede, mens beskatningsgrundlaget mindskes på arbitrær vis.

Der er behov for særlige bestemmelser til at fastsætte beskatningsgrundlaget i forbindelse med transaktioner, hvor det afgiftspligtige beløb eller dele deraf er udtrykt i en anden valuta end den afgiftsopkrævende medlemsstats valuta.

Transaktioner med derivater og transaktioner med andre finansielle instrumenter er forskellige i deres natur. Desuden vil markederne sandsynligvis reagere forskelligt på en AFT på hver af disse to kategorier. Derfor og for at sikre en stort set jævn beskatning bør der gælde forskellige satser for disse to kategorier af transaktioner.

Satserne bør også tage hensyn til forskelle i den metode, der benyttes til at bestemme beskatningsgrundlaget.

Det foreslås generelt, at mindstesatserne (i forhold til hvilke de nationale myndigheder har et vist spillerum) fastsættes på et niveau, der er tilstrækkeligt højt til at sikre, at harmoniseringsformålet med dette direktiv opfyldes. Samtidig skal satserne være tilstrækkeligt lave til at minimere risikoen for udflytning.

3.3.4. Kapitel IV (betaling af AFT, tilknyttede forpligtelser og forebyggelse af unddragelse, undgåelse og misbrug)

I dette forslag defineres anvendelsesområdet for en AFT med henvisning til finansielle transaktioner, hvori en finansiell institution etableret i den pågældende medlemsstat er part (enten for egen regning eller for en anden persons regning), eller transaktioner, hvor den finansielle institution handler på en anden parts vegne og i dennes navn. De fleste transaktioner på finansmarkederne gennemføres af finansielle institutioner, og afgiften bør være rettet mod finanssektoren snarere end borgerne. Derfor bør disse institutioner være pligtige til at betale afgift til skattemyndighederne i de deltagende medlemsstater, hvor de anses for at være etableret. Når en finansiell institution handler på vegne af en anden finansiell institution eller i dennes navn, bør det for at undgå, at afgiften betales i flere led, kun være sidstnævnte, der skal betale en afgift.

Det foreslås ligeledes så vidt muligt at sikre, at afgiften reelt betales. Ifølge dette forslag bør hver part i en transaktion derfor, såfremt den skyldige AFT ikke er blevet betalt rettidigt, hæfte solidarisk for betaling af afgiften. Desuden bør de deltagende medlemsstater have mulighed for at holde andre personer solidarisk ansvarlige for betaling af afgiften, herunder i de tilfælde, hvor en part i en transaktion har hovedsæde uden for de deltagende medlemsstaters område.

Forslaget indeholder også bestemmelser om frister for betaling af AFT til de konti, der fastsættes af de deltagende medlemsstater. De fleste finansielle transaktioner gennemføres elektronisk. I disse tilfælde bør AFT betales på selve forfaldstidspunktet. I andre tilfælde bør afgiften betales inden for en frist, der er tilstrækkelig lang til at foretage betalingen manuelt, men som ikke giver den pågældende finansielle institution uberettigede cash flow-fordele. I den henseende kan en frist på tre arbejdsdage fra forfaldstidspunktet betragtes som passende.

De deltagende medlemsstater bør være forpligtet til at træffe passende foranstaltninger i forbindelse med registrering, bogføring, indberetning og andre forpligtelser, således at afgiften opkræves nøjagtigt og rettidigt og reelt betales til skattemyndighederne. I den forbindelse foreslås det, at Kommissionen beføjes til at fastsætte de yderligere enkeltheder. Det er nødvendigt for at sikre harmoniserede foranstaltninger, der nedbringer operatørernes omkostninger, og eventuelle hurtige tekniske tilpasninger. I den forbindelse bør de deltagende medlemsstater benytte den eksisterende og kommende EU-lovgivning om finansielle markeder, der omfatter indberetnings- og dataopbevaringsforpligtelser i relation til finansielle transaktioner.

Det foreslåede direktiv forpligter også medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at forhindre skattesvig og skatteunddragelse.

Der foreslås bestemmelser i direktivet til at håndtere spørgsmålet om misbrug, idet det kan undergrave hele den fælles ordning. Forslaget indeholder derfor en generel regel om bekæmpelse af misbrug, der tager udgangspunkt i en lignende bestemmelse i Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning¹⁵, samt en bestemmelse, der tager udgangspunkt i det samme princip, men som særligt er rettet mod depotbeviser og lignende værdipapirer.

For at undgå komplikationer og deraf følgende unødvendige omkostninger i forbindelse med opkrævning af afgiften på grund af forskellige opkrævningsmetoder bør de deltagende medlemsstater anvende ensartede metoder til opkrævning af AFT, i det omfang det er nødvendigt. Sådanne ensartede metoder vil også bidrage til ligebehandling af alle skatteyderne. Derfor giver det foreslåede direktiv Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger på området.

De deltagende medlemsstater kan indføre nationale (offentligt tilgængelige) registre for AFT-enhederne, så det gøres nemmere at forvalte afgiften. I praksis kan medlemsstaterne anvende den eksisterende kodificering, f.eks. BIC-koder (BIC/ISO 9362) til både finansielle og ikke-finansielle institutioner, CFI-koder (CFI/ISO 10962) til klassificering af finansielle instrumenter og MIC-koder (MIC/ISO 10383) til identificering af de forskellige markeder.

Ud over at drøfte fastlæggelsen af ensartede opkrævningsmetoder i det relevante udvalg kan Kommissionen også, efter at direktivet er vedtaget, afholde regelmæssige ekspertmøder med de deltagende medlemsstater for at drøfte dets anvendelse, især med henblik på metoder til at sikre korrekt betaling af afgiften og betalingskontrol samt spørgsmål vedrørende forebyggelse af skattemæssig unddragelse, undgåelse og misbrug.

Direktivforslaget berører ikke spørgsmålet om administrativt samarbejde, der allerede er omfattet i eksisterende instrumenter om bestemmelse og opkrævning af skatter, særlig Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om

¹⁵ EUT L 338 af 12.12.2012, s. 41.

ophævelse af direktiv 77/799/EØF¹⁶ (gældende fra 1. januar 2013) og Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger¹⁷ (gældende fra 1. januar 2012). Forslaget introducerer hverken nye instrumenter eller begrænser de eksisterende instrumenters anvendelsesområde. De vil fortsat finde anvendelse på alle afgifter, der opkræves på vegne af medlemsstaterne¹⁸, og dette gælder både AFT og alle andre afgifter. Instrumenterne gælder i alle medlemsstater, som bør yde bistand inden for de respektive rammer og betingelser. OECD's og Europarådets multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand i skattespørgsmål¹⁹ er også relevant i den forbindelse.

Sammen med de principper, der ligger til grund for afgiften (bredt anvendelsesområde, bredt defineret princip om etableringssted, ingen undtagelser), giver ovenstående regler mulighed for at begrænse risikoen for skattemæssig unddragelse, undgåelse og misbrug.

3.3.5. Kapitel V (afsluttende bestemmelser)

Det følger af harmoniseringsformålet med dette forslag, at de deltagende medlemsstater ikke bør have mulighed for at fastholde eller indføre andre former for afgifter på finansielle transaktioner, som defineret i dette forslag, end den omhandlede AFT og moms. For så vidt angår moms bør den valgfrihed med hensyn til beskatning, der er fastsat i artikel 137, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem²⁰ fortsat gælde. Andre skatter og afgifter som f.eks. dem, der beregnes af forsikringspræmier, er selvfølgelig af en anden karakter, og det samme gælder registreringsgebyrer på finansielle transaktioner, når de udgør en reel tilbagebetaling af omkostninger eller en modydelse for modtagne tjenesteydelser. Sådanne skatter og afgifter berøres derfor ikke af dette forslag.

Det foreslås, at de deltagende medlemsstater skal meddele Kommissionen teksten til de bestemmelser, der omsætter det foreslåede direktiv i deres nationale lovgivning. I den forbindelse foreslås der ingen bestemmelser om skriftlige redegørelser i betragtning af det begrænsede antal artikler i forslaget og medlemsstaternes deraf følgende forpligtelser.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Afhængigt af markedernes reaktion peger et foreløbigt skøn på, at afgiften ville have givet årlige indtægter på mellem 30 og 35 mia. EUR i de deltagende medlemsstater som helhed, hvis det oprindelige forslag rettet til EU27 havde fundet anvendelse på EU11. Når der tages højde for nettovirkningerne af de ændringer, der er foretaget i forhold til det oprindelige forslag, nemlig at udstedelser af andelsbeviser og aktier fra investeringsinstitutter (UCITS og AIF) ikke længere betragtes som en transaktion på det primære marked, og at de oprindelige foranstaltninger til at begrænse udflytning gennem hjemstedsprincippet er blevet styrket ved at supplere dem med elementer af udstedelsesprincippet, anslås det foreløbigt, at indtægterne fra afgiften kan ligge i størrelsesorden 31 mia. EUR om året.

¹⁶ EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1.

¹⁷ EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

¹⁸ Der findes dog visse undtagelser, jf. direktiv 2011/16/EU, som ikke er relevante her.

¹⁹

<http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>

²⁰ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter af 29. juni 2011²¹ som ændret den 9. november 2011²² fastsatte, at nogle af indtægterne hidrørende fra AFT'en kunne anvendes som egen indtægt for EU-budgettet. BNI-indtægten fra de deltagende medlemsstater vil blive reduceret tilsvarende.

Det Europæiske Råd opfordrede på mødet den 7.-8. februar 2013 de deltagende medlemsstater til at undersøge, om afgiften på finansielle transaktioner kan danne grundlaget for en egen indtægt for EU-budgettet

²¹ KOM(2011) 510 endelig.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/proposal_council_own_resources_en.pdf

²² KOM(2011) 739 endelig.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/COM_2011_0739_EN.pdf

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om gennemførelse af forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til Rådets afgørelse 2013/52/EU af 22. januar 2013 om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner¹,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

efter en særlig lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 2011 noterede Kommissionen sig en vedvarende debat på alle niveauer vedrørende yderligere beskatning af den finansielle sektor. Denne debat udspringer af ønsket om at sikre, at den finansielle sektor yder et rimeligt og væsentligt bidrag til dækning af omkostningerne i forbindelse med krisen og fremover beskatningsmæssigt behandles på en rimelig måde i forhold til andre sektorer, at fjerne de finansielle institutioners incitament til at løbe for store risici, at supplere de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden, og at generere supplerende indtægter til de offentlige budgetter eller til bestemte politiske tiltag.
- (2) Ved afgørelse 2013/52/EU gav Rådet Belgien, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Østrig, Portugal, Slovenien og Slovakiet (i det følgende benævnt "de deltagende medlemsstater") bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner ("AFT").
- (3) For at forhindre, at de deltagende medlemsstater ensidigt træffer foranstaltninger, der fordrejer markedsvilkårene, og med henvisning til, at de fleste af de pågældende finansielle transaktioner er særdeles mobile, er det således vigtigt for et mere velfungerende indre

¹ EUT L 22 af 25.1.2013, s. 11.

² EUT C ... af ..., s. ...

³ EUT C ... af ..., s. ...

marked, at de grundlæggende kendetegn ved en afgift på finansielle transaktioner i de deltagende medlemsstater harmoniseres på EU-plan. Derved bør det være muligt at undgå incitamenter til skattearbitrage mellem de deltagende medlemsstater og allokeringsforvridninger mellem deres finansielle markeder samt muligheder for dobbeltbeskatning eller nulbeskatning.

- (4) For at det indre marked kan blive mere velfungerende, og navnlig for at undgå forvridninger mellem de deltagende medlemsstater, bør en AFT finde anvendelse på et bredt udvalg af finansielle institutioner og transaktioner og på handel med en bred vifte af finansielle instrumenter, herunder strukturerede produkter, både på organiserede markeder og OTC-markeder, samt på alle derivataftaler og væsentlige ændringer af de pågældende operationer.
- (5) I princippet er hver aftale om overførsel af et eller flere finansielle instrumenter forbundet med en transaktion, som i kraft af denne overførsel på sin side bør være omfattet af en AFT. Eftersom en udveksling af finansielle instrumenter giver anledning til to overførsler af denne art, bør en sådan udveksling for at undgå skatteunddragelse anses for at give anledning til to transaktioner. Ved genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler samt aftaler om udlån og indlån af værdipapirer stilles et finansielt instrument til rådighed for en given person i en bestemt periode. Alle sådanne aftaler samt væsentlige ændringer deraf bør derfor anses for kun at give anledning til én transaktion.
- (6) For at sikre, at de finansielle markeder og den offentlige gældsforvaltning fortsat fungerer på effektiv og gennemsigtig vis, er det nødvendigt at udelukke visse enheder fra afgiftens anvendelsesområde, i det omfang de varetager funktioner, der ikke betragtes som en handelsaktivitet i sig selv, men som snarere fremmer handel eller beskytter forvaltningen af den offentlige gæld. De enheder, der specifikt udelukkes på grund af deres centrale rolle i de finansielle markeders funktion eller i forvaltningen af den offentlige gæld, bør dog underkastes de regler, der sikrer korrekt betaling af afgiften til skattemyndighederne og betalingskontrol.
- (7) Indførelsen af AFT bør ikke have negative følger for staternes og de finansielle institutioners muligheder for refinansiering eller for pengepolitikken generelt. Derfor bør transaktioner med Den Europæiske Centralbank, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, den europæiske stabilitetsmekanisme, Den Europæiske Union, når den varetager funktioner i forbindelse med forvaltningen af sine aktiver, betalingsbalancelån og lignende, samt med medlemsstaternes centralbanker ikke være omfattet af en AFT.
- (8) Med undtagelse af indgåelse eller væsentlige ændringer af derivataftaler bør den handel, der finder sted på primærmarkederne, og transaktioner, der er relevante for borgere og virksomheder, f.eks. indgåelse af forsikringsaftaler, optagelse af realkreditlån, forbrugerkreditter eller betalingstjenester, ikke være omfattet af en AFT, således at virksomhederne og regeringerne ikke hindres i at rejse kapital, og husholdningerne ikke berøres.
- (9) Bestemmelserne i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter⁴ finder fortsat fuld anvendelse. Artikel 5, stk. 1, litra e), og artikel 5, stk. 2, i nævnte direktiv er relevante for det område, der er omfattet af nærværende direktiv, og forbyder alle former for afgifter på de transaktioner, der er anført i bestemmelserne, jf. dog artikel 6, stk. 1, litra

⁴ EUT L 46 af 21.2.2008, s. 11.

a), i direktivet. Transaktioner, for hvilke direktiv 2008/7/EF forbyder eller vil kunne forbyde indførelsen af afgifter, bør derfor ikke være omfattet af en AFT. Uanset i hvilket omfang direktiv 2008/7/EF forbyder beskatning af udstedelse af aktier og andelsbeviser i investeringsinstitutter, kræver hensynet til afgiftsneutralitet, at alle udstedelser fra disse instanser behandles ens. Indløsning af disse aktier og andelsbeviser udgør imidlertid ikke en transaktion på det primære marked og bør derfor være afgiftspligtig.

- (10) Reglerne vedrørende afgiftens forfald og beskatningsgrundlag bør harmoniseres for at undgå fordrejninger på det indre marked.
- (11) Forfaldstidspunktet bør ikke udskydes unødigt og bør falde sammen med tidspunktet for gennemførelsen af den finansielle transaktion.
- (12) For at beskatningsgrundlaget kan fastlægges så nemt som muligt, således at virksomhedernes og skattemyndighedernes omkostninger begrænses, bør der i forbindelse med finansielle transaktioner, der ikke har relation til derivataftaler, normalt refereres til den modydelse, der er indrømmet som led i transaktionen. Hvis der ikke er indrømmet nogen modydelse, eller hvis modydelsen er lavere end markedsprisen, bør der refereres til markedsprisen som en rimelig afspejling af transaktionens værdi. Ved køb/salg, overførsel, udveksling og indgåelse af derivataftaler eller ved væsentlige ændringer af disse operationer bør det ligeledes for at lette beregningen være den notionelle værdi, der er anført i kontrakten, der benyttes.
- (13) For at sikre ligebehandling bør der anvendes én enkelt afgiftssats inden for hver kategori af transaktioner, dvs. handel med finansielle instrumenter og væsentlige ændringer af de pågældende operationer på den ene side og køb/salg, overførsel, udveksling og indgåelse af derivataftaler og væsentlige ændringer af disse operationer på den anden side.
- (14) For at koncentrere beskatningen på selve finanssektoren snarere end på borgerne, og da langt de fleste transaktioner på de finansielle markeder gennemføres af finansielle institutioner, bør afgiften pålægges disse institutioner, hvad enten de handler i eget navn eller på vegne af en anden person i dennes navn, for egen regning eller for andre personers regning.
- (15) Da finansielle transaktioner er kendetegnet ved en høj grad af mobilitet, bør en AFT anvendes på basis af hjemstedsprincippet for at begrænse risikoen for skatteundgåelse. For at mindske risikoen for udflytning af transaktioner yderligere bør dette princip suppleres med elementer af udstedelsesprincippet, mens der dog for at lette anvendelsen stadig henvises til udtrykket "etablering". Således bør personer, der er involveret i transaktioner med visse finansielle instrumenter anses for at være etableret i den deltagende medlemsstat, hvor instrumentet er udstedt.
- (16) Afgiftens mindstesatser bør være tilstrækkeligt høje til at opfylde harmoniseringsmålsætningen for en fælles AFT. Samtidig bør de være tilstrækkeligt lave til at minimere risikoen for udflytning.
- (17) Det bør undgås, at de forskellige parter i en enkelt transaktion beskattes mere end én gang. Når en finansiell institution handler i en anden finansiell institutions navn eller på dennes vegne, bør det derfor udelukkende være sidstnævnte finansielle institution, der skal betale afgiften.
- (18) De deltagende medlemsstater bør være forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afgiften opkræves korrekt og rettidigt.

- (19) De deltagende medlemsstater bør træffe passende foranstaltninger for at forhindre skattesvig og skatteunddragelse.
- (20) For at forhindre skatteundgåelse og misbrug gennem kunstige ordninger er det nødvendigt at indføre en generel regel om bekæmpelse af misbrug. Endvidere bør der med udgangspunkt i samme princip indføres en regel med henblik på at løse de særlige problemer i forbindelse med depotbeviser og lignende værdipapirer.
- (21) For at gøre det muligt at fastsætte nærmere regler på visse tekniske områder vedrørende forpligtelser til registrering, bogføring og indberetning og andre forpligtelser, der skal sikre, at den skyldige AFT reelt betales til skattemyndighederne, og for at sikre at disse regler tilpasses rettidigt efter behov, bør Kommissionen i medfør af artikel 290 i traktaten og Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges beføjelse til at vedtage retsakter med henblik på at specificere de nødvendige foranstaltninger i den forbindelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under det forberedende arbejde, bl.a. på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Rådet.
- (22) For at sikre en ensartet gennemførelse af dette direktiv i forbindelse med afgiftsopkrævningen i de deltagende medlemsstater bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁵.
- (23) Eftersom markedsoperatørerne har behov for en vis tid til at tilpasse sig de nye regler, bør der fastsættes et passende tidsrum mellem vedtagelsen af de nationale regler, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og anvendelsen af disse regler.
- (24) Eftersom formålet med dette direktiv, nemlig harmonisering af de vigtigste aspekter af en AFT i de deltagende medlemsstater på EU-plan, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af disse medlemsstater og derfor på grund af ønsket om at sikre et velfungerende indre marked bedre kan nås på EU-plan, kan EU træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁵ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Kapitel I

Genstand og anvendelsesområde

Artikel 1 *Genstand*

1. Dette direktiv gennemfører det forstærkede samarbejde, der er bemyndiget ved afgørelse 2013/52/EU, og fastsætter bestemmelser om en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner ("AFT").
2. De deltagende medlemsstater opkræver AFT i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 2 *Definitioner*

1. I dette direktiv forstås ved:
 - (1) "deltagende medlemsstat": en medlemsstat, der på det tidspunkt, hvor AFT forfalder i henhold til dette direktiv, deltager i det forstærkede samarbejde på området for AFT i henhold til afgørelse 2013/52/EU eller i henhold til en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet og tredje afsnit, i TEUF
 - (2) "finansiell transaktion": en af følgende:
 - (a) køb og salg af et finansielt instrument før netting og afregning
 - (b) overførsel mellem enheder i en koncern af retten til at råde over et finansielt instrument som ejer og enhver anden tilsvarende operation, der indebærer overførsel af risikoen forbundet med det finansielle instrument, i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i litra a)
 - (c) indgåelse af derivataftaler før netting og afregning
 - (d) udveksling af finansielle instrumenter
 - (e) genkøbsaftaler, omvendte genkøbsaftaler, aftaler om udlån og indlån af værdipapirer
 - (3) "finansielle instrumenter": finansielle instrumenter som defineret i afsnit C i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF⁶ samt strukturerede produkter
 - (4) "derivataftale": et finansielt instrument som defineret i afsnit C, punkt 4-10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF som gennemført ved artikel 38 og 39 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006⁷

⁶ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁷ EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1.

- (5) "genkøbsaftale" eller "omvendt genkøbsaftale": en aftale som defineret i artikel 3, stk. 1, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF⁸
- (6) "aftale om udlån af værdipapirer" og "aftale om indlån af værdipapirer": en aftale som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2006/49/EF
- (7) "struktureret produkt": omsættelige værdipapirer eller andre finansielle instrumenter, der udbydes gennem securitisation som omhandlet i artikel 4, nr. 36), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF⁹ eller tilsvarende transaktioner, der involverer overførsel af andre risici end kreditrisici
- (8) "finansiel institution": en af følgende:
- (a) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF
 - (b) et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF og alle andre organiserede handelspladser eller -platforme
 - (c) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1), i direktiv 2006/48/EF
 - (d) et forsikrings- eller genforsikringsselskab som defineret i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF¹⁰
 - (e) et institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF¹¹ og et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF
 - (f) en pensionsfond eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF¹², en investeringsadministrator i en sådan fond eller pensionskasse
 - (g) en alternativ investeringsfond (AIF) og en forvalter af en eller flere alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU¹³
 - (h) en securitisationsenhed med særligt formål som defineret i artikel 4, nr. 44), i direktiv 2006/48/EF
 - (i) et "special purpose vehicle" som defineret i artikel 13, nr. 26), i direktiv 2009/138/EF
 - (j) enhver anden virksomhed, institution, organ eller person, der udfører en eller flere af følgende aktiviteter, og for hvilken den årlige gennemsnitsværdi af dens finansielle transaktioner udgør mere end 50 % af dens samlede gennemsnitlige årlige nettoomsætning, som omhandlet i artikel 28 i Rådets direktiv 78/660/EØF¹⁴:

⁸ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁹ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

¹⁰ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

¹¹ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

¹² EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

¹³ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

¹⁴ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

- i) de aktiviteter, der er anført i punkt 1, 2, 3 og 6 i bilag 1 til direktiv 2006/48/EF
 - ii) handel med alle typer finansielle instrumenter for egen regning eller for kundens regning og i dennes navn
 - iii) erhvervelse af kapitalandele i virksomheder
 - iv) deltagelse i eller udstedelse af finansielle instrumenter
 - v) levering af tjenesteydelser forbundet med de i nr. iv) nævnte aktiviteter
- (9) "central modpart (CCP)": en CCP som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012¹⁵
- (10) "netting": netting som defineret i artikel 2, litra k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF¹⁶
- (11) "et finansielt instrument som omhandlet i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF og strukturerede produkter udstedt på en deltagende medlemsstats område": et finansielt instrument, der er udstedt af en person, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis der er tale om en fysisk person, har bopæl eller, hvis der ikke kan fastslås en bopæl, dennes sædvanlige opholdssted i den pågældende stat
- (12) "notionelt beløb": det underliggende nominelle eller pålydende beløb, der benyttes til beregning af betalinger forbundet med en given derivataftale.
2. Hver af de operationer, der er omhandlet i stk. 1, nr. 2), litra a), b), c) og e), anses for at give anledning til én enkelt finansiell transaktion. Hver udveksling som omhandlet i stk. 1, nr. 2), litra d), anses for at give anledning til to finansielle transaktioner. Hver væsentlig ændring af en operation som omhandlet i stk. 1, nr. 2), litra a) til e), anses som en ny operation af samme art som den oprindelige operation. En ændring betragtes navnlig som væsentlig, hvis den indebærer en udskiftning af mindst én part, hvis operationens genstand eller omfang, herunder dens tidsmæssige omfang, eller den aftalte modydelse ændres, eller hvis den oprindelige operation ville have givet anledning til en højere afgift, såfremt den oprindeligt var blevet gennemført i sin ændrede form.
3. I forbindelse med stk. 1, nr. 8), litra j):
- (a) beregnes den gennemsnitlige årlige værdi, der er omhandlet i nævnte nummer, enten på basis af de tre foregående kalenderår eller, hvis den foregående aktivitet har været af en kortere varighed, på basis af den pågældende periode
 - (b) udgør værdien af hver enkelt transaktion som omhandlet i artikel 6 beskatningsgrundlaget, som defineret i nævnte artikel
 - (c) udgør værdien af hver enkelt transaktion som omhandlet i artikel 7 10 % af beskatningsgrundlaget, som defineret i nævnte artikel

¹⁵ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

¹⁶ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

- (d) hvis de finansielle transaktioners gennemsnitlige årlige værdi i to på hinanden følgende kalenderår ikke overstiger 50 % af den samlede gennemsnitlige årlige nettoomsætning som defineret i artikel 28 i direktiv 78/660/EØF, har den pågældende virksomhed, institution, organ eller person ret til efter anmodning ikke at blive betragtet eller ikke længere at blive betragtet som en finansiell institution.

Kapitel II

Anvendelsesområde for den fælles AFT-ordning

Artikel 3 *Anvendelsesområde*

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle finansielle transaktioner, forudsat at mindst en af parterne i transaktionen er etableret i en deltagende medlemsstat, og at en finansiell institution, der er etableret på den pågældende deltagende medlemsstats område, er part i transaktionen, enten for egen regning eller for en anden persons regning, eller handler på vegne af en af transaktionens parter.
2. Med undtagelse af artikel 10, stk. 3 og 4, og artikel 11, stk. 1 til 4, finder dette direktiv ikke anvendelse på følgende enheder:
 - (a) centrale modparter (CCP), når disse udøver funktion som en CCP
 - (b) værdipapircentraler og internationale værdipapircentraler, når disse udøver funktion som værdipapircentraler eller internationale værdipapircentraler
 - (c) medlemsstaterne, herunder offentlige organer, der har til opgave at forvalte den offentlige gæld, når de udøver denne funktion.
3. Når en enhed ikke er afgiftspligtig i henhold til stk. 2, udelukker dette ikke, at enhedens modpart er afgiftspligtig.
4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende transaktioner:
 - (a) transaktioner på det primære marked som omhandlet i artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1287/2006, herunder underwriting og den efterfølgende tilrådighedsstillelse af finansielle instrumenter i forbindelse med deres udstedelse
 - (b) transaktioner med medlemsstaternes centralbanker
 - (c) transaktioner med Den Europæiske Centralbank
 - (d) transaktioner med den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet og den europæiske stabilitetsmekanisme, transaktioner med Den Europæiske Union i forbindelse med finansiell bistand i henhold til artikel 143 i TEUF og finansiell bistand i henhold til artikel 122, stk. 2, i TEUF, samt transaktioner med Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab i forbindelse med forvaltningen af deres aktiver
 - (e) uanset litra c) og d), transaktioner med Den Europæiske Union, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Investeringsbank og de organer, som er oprettet af Den Europæiske Union eller Det Europæiske Atomenergifællesskab, og

som er omfattet af protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, inden for de grænser og på de vilkår, der er fastsat i nævnte protokol og i aftalerne om dens gennemførelse eller aftalerne om hjemsted

- (f) transaktioner med andre internationale organisationer eller organer end de i litra c), d), og e) nævnte, som er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtsstaten, inden for de grænser og på de vilkår, der er fastsat i de internationale konventioner om etablering af disse organisationer eller organer eller i aftaler vedrørende hovedsæde
- (g) transaktioner, der gennemføres som led i omstrukturingsdispositioner, jf. artikel 4 i Rådets direktiv 2008/7/EF¹⁷.

Artikel 4 *Etableringssted*

1. I forbindelse med dette direktiv anses en finansiel institution for at være etableret på en deltagende medlemsstats område, når en af følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) den er godkendt af den pågældende medlemsstats myndigheder til at handle som sådan for så vidt angår de transaktioner, der er omfattet af godkendelsen
 - (b) den er godkendt eller har på anden måde ret til at operere fra udlandet som finansiel institution med hensyn til den pågældende medlemsstats område, for så vidt angår de transaktioner, der er omfattet af den pågældende godkendelse eller ret
 - (c) den har sit vedtægtsmæssige hjemsted i den pågældende medlemsstat
 - (d) den har sin bopæl eller, hvis der ikke kan fastslås en bopæl, sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat
 - (e) den har en filial i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår denne filials transaktioner
 - (f) den er, enten for egen regning eller for en anden persons regning, part i en finansiel transaktion med en anden finansiel institution, der er etableret i den pågældende medlemsstat i medfør af litra a), b), c) d), eller e), eller med en part, der er etableret på denne medlemsstats område, men som ikke er en finansiel institution, eller den handler på vegne af en part i en sådan transaktion
 - (g) den er, enten for egen regning eller for en anden persons regning, part i en finansiel transaktion med et struktureret produkt eller et af de finansielle instrumenter, som er omhandlet i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF, der er udstedt i den pågældende medlemsstats område, med undtagelse af de instrumenter, der er omhandlet i punkt 4) til 10) i nævnte afsnit, som ikke handles på en organiseret platform, eller den handler på vegne af en part i en sådan transaktion.

¹⁷ EUT L 46 af 21.2.2008, s. 11.

2. En person, der ikke er en finansiel institution, anses for at være etableret i en deltagende medlemsstat, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) personens vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis der er tale om en fysisk person, vedkommendes bopæl eller, hvis der ikke kan fastslås en bopæl, vedkommendes sædvanlige opholdssted, er beliggende i denne stat
 - (b) den har en filial i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår denne filials finansielle transaktioner
 - (c) den er part i en finansiel transaktion med et struktureret produkt eller et af de finansielle instrumenter, der er omhandlet i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF, der er udstedt i den pågældende medlemsstats område, med undtagelse af de instrumenter, der er omhandlet i punkt 4) til 10), i nævnte afsnit, som ikke handles på en organiseret platform.
3. Uanset stk. 1 og 2 anses en finansiel institution eller en person, der ikke er en finansiel institution, ikke for at være etableret, jf. nævnte stykker, hvis den person, der er betalingspligtig for AFT, godtgør, at der ikke er nogen tilknytning mellem transaktionens økonomiske substans og den deltagende medlemsstat.
4. Hvis mere end én af betingelserne i henholdsvis stk. 1 og 2 er opfyldt, er det den første af de opfyldte betingelser, der er bestemmende for, hvilken deltagende medlemsstat der betragtes som etableringssted.

Kapitel III

Afgiftens forfald, beskatningsgrundlag og fælles AFT-satser

Artikel 5 *Afgiftens forfald*

1. AFT på enhver finansiel transaktion forfalder på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres.
2. En efterfølgende annullering eller korrektion af en finansiel transaktion har ingen indflydelse på afgiftens forfald, undtagen i tilfælde af fejl.

Artikel 6 *Beskatningsgrundlag for AFT i forbindelse med finansielle transaktioner uden relation til derivataftaler*

1. I tilfælde af andre finansielle transaktioner end dem, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, nr. 2), litra c), og for derivataftaler i artikel 2, stk. 1, nr. 2), litra a), b) og d), består beskatningsgrundlaget af summen af alle de elementer, der udgør den betalte eller skyldige modydelse fra modparten eller en tredjepart til gengæld for overførslen.
2. Uanset stk. 1 består beskatningsgrundlaget i de tilfælde, der er nævnt i nævnte stykke, af markedsprisen som beregnet på forfaldstidspunktet for AFT:
 - a) når modydelsen er lavere end markedsprisen

- b) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 2, litra b).
3. I forbindelse med stk. 2 er markedsprisen det fulde beløb, der ville være blevet betalt som modydelse for det pågældende finansielle instrument i en transaktion under normale konkurrencevilkår.

Artikel 7

Beskatningsgrundlag i forbindelse med finansielle transaktioner i relation til derivataftaler

I tilfælde af finansielle transaktioner, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 2), litra c), og for derivataftaler i artikel 2, stk. 1, nr. 2), litra a), b) og d), består beskatningsgrundlaget for AFT af det notionelle beløb, der er anført i derivataftalen, på tidspunktet for den finansielle transaktion.

Når der forekommer mere end et notionelt beløb, benyttes det højeste til bestemmelse af beskatningsgrundlaget.

Artikel 8

Fælles bestemmelser vedrørende beskatningsgrundlaget

I forbindelse med artikel 6 og 7 gælder, at når den værdi, der skal benyttes til at bestemme beskatningsgrundlaget, helt eller delvis er udtrykt i en anden valuta end den afgiftsopkrævende medlemsstats valuta, anvendes den på AFT-forfaldstidspunktet senest noterede salgskurs på det mest repræsentative valutamarked i den berørte medlemsstat eller en valutakurs fastsat med reference til dette marked i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats regler.

Artikel 9

Afgiftssatsernes anvendelse, struktur og niveau

1. De deltagende medlemsstater anvender de AFT-satser, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.
2. Satserne fastsættes af hver deltagende medlemsstat som en procentdel af beskatningsgrundlaget.

Disse satser skal mindst udgøre:

- (a) 0,1 % for så vidt angår de finansielle transaktioner, der er omhandlet i artikel 6
 - (b) 0,01 % for så vidt angår de finansielle transaktioner, der er omhandlet i artikel 7.
3. De deltagende medlemsstater anvender den samme sats på alle finansielle transaktioner, der hører under samme kategori, jf. stk. 2, litra a) og b).

Kapitel IV

Betaling af AFT, tilknyttede forpligtelser og forebyggelse af unddragelse, undgåelse og misbrug

Artikel 10

Personer, der er betalingspligtige for AFT over for skattemyndighederne

1. For hver finansiel transaktion betales en AFT af enhver finansiel institution, der opfylder en af følgende betingelser:
 - (a) den er part i transaktionen, enten for egen regning eller for en anden persons regning
 - (b) den handler på vegne af en part i transaktionen,
 - (c) transaktionen er blevet gennemført for dens regning.

Afgiften betales til skattemyndighederne i den deltagende medlemsstat, hvor den pågældende institution anses for at være etableret.
2. Når en finansiel institution handler på vegne af en anden finansiel institution eller for dennes regning, er det kun sidstnævnte, der er betalingspligtig for AFT.
3. Hvis den skyldige afgift ikke er betalt inden for den frist, der er fastsat i artikel 11, stk. 5, hæfter hver part i en transaktion, herunder andre personer end finansielle institutter, solidarisk for betalingen af den afgift, som en finansiel institution skal erlægge for denne transaktion.
4. De deltagende medlemsstater kan bestemme, at en anden person end de personer, der er betalingspligtige for afgiften i henhold til stk. 1, 2, og 3, hæfter solidarisk for betalingen af afgiften.

Artikel 11

Bestemmelser vedrørende frister for betaling af AFT, forpligtelser beregnet til at sikre betaling og betalingskontrol

1. De deltagende medlemsstater fastsætter forpligtelser med hensyn til registrering, bogføring og indberetning samt andre forpligtelser, der tjener til at sikre, at afgiften reelt betales til skattemyndighederne.
2. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 16 vedtage delegerede retsakter om de foranstaltninger, de deltagende medlemsstater skal træffe i medfør af stk. 1.
3. De deltagende medlemsstater træffer foranstaltninger til at sikre, at enhver person, der er pligtig til at betale AFT, forelægger skattemyndigheden en erklæring med alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af den AFT, der er forfaldet til betaling i løbet af en periode på en måned, inkl. den samlede værdi af de transaktioner, der beskattes med de forskellige satser.

AFT-erklæringen afleveres senest på tiendedagen i den måned, der følger efter den måned, hvor AFT forfaldt til betaling.

4. De deltagende medlemsstater sikrer, at de finansielle institutioner i mindst fem år opbevarer de relevante data om alle de finansielle transaktioner, de har foretaget, enten i eget navn eller på vegne af en anden person, for egen regning eller for en anden persons regning, og stiller dem til rådighed for skattemyndigheden.

Ved fastsættelsen af denne forpligtelse skal der, når det er relevant, tages højde for de forpligtelser, der allerede er pålagt de finansielle institutioner med henblik på artikel 25, stk. 2, i direktiv 2004/39/EF.

5. De deltagende medlemsstater sikrer, at enhver skyldig AFT indbetales til de konti, de har fastsat, på følgende tidspunkter:

- (a) på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder til betaling, når transaktionen gennemføres elektronisk

- (b) inden for tre arbejdsdage fra afgiftens forfaldstidspunkt i alle andre tilfælde.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om ensartede metoder til opkrævning af skyldig AFT. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18, stk. 2.

6. De deltagende medlemsstater sikrer, at skattemyndighederne kontrollerer, at afgiften er betalt korrekt.

Artikel 12

Forebyggelse af svig og unddragelse

De deltagende medlemsstater træffer foranstaltninger til at forebygge skattesvig og skatteunddragelse.

Artikel 13

Generel regel om bekæmpelse af misbrug

1. Der skal ses bort fra et kunstigt arrangement eller en kunstig serie arrangementer, som er tilrettelagt med det hovedformål at undgå beskatning, og som medfører en skattefordel. De deltagende medlemsstater behandler skattemæssigt disse arrangementer i forhold til deres økonomiske substans.
2. I forbindelse med stk. 1 forstås ved arrangement enhver transaktion, plan, handling, operation, aftale, tildeling, forståelse, løfte, tilsagn eller begivenhed. Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele.
3. I forbindelse med stk. 1 forstås ved kunstig et arrangement eller en serie arrangementer, som er uden reelt forretningsmæssigt indhold. Ved fastlæggelsen af, hvorvidt et arrangement eller en serie arrangementer er kunstige, overvejer de deltagende medlemsstater især, om de involverer en eller flere af følgende situationer:
 - (a) den juridiske karakter af de enkelte trin, som arrangementet består af, er uden sammenhæng med den juridiske substans i arrangementet som helhed

- (b) arrangementet eller serien af arrangementer udføres på en måde, som ville være usædvanlig i en forretningspraksis, der kan anses for fornuftig
 - (c) arrangementet eller serien af arrangementer omfatter elementer, der udligner eller ophæver hinanden
 - (d) de gennemførte transaktioner er af cirkulær art
 - (e) arrangementet eller serien af arrangementer resulterer i en betydelig skattefordel, men dette afspejles ikke i skatteyderens forretningsrisici eller cash flows.
4. I forbindelse med stk. 1 anses formålet med et arrangement eller en serie arrangementer for at være at undgå beskatning, hvis arrangementet eller arrangementerne hindrer de skatteregler, der ellers ville gælde, i at finde anvendelse i overensstemmelse med deres hensigt, formål og ånd, og det uanset skatteyderens subjektive hensigter.
5. I forbindelse med stk. 1 anses et givet formål for at være hovedformålet, hvis andre formål, som arrangementet eller serien af arrangementer tilskrives eller kunne tilskrives, forekommer ubetydelige, alle omstændigheder i sagen taget i betragtning.
6. Når de deltagende medlemsstater skal afgøre, om et arrangement eller en serie arrangementer har medført en skattefordel, jf. stk. 1, bør de sammenligne det beløb, en skatteyder skal betale i skat med reference til de pågældende arrangementer, med det beløb, som den samme skatteyder skulle betale i skat under de samme omstændigheder uden disse arrangementer.

Artikel 14

Misbrug i forbindelse med depotbeviser og lignende værdipapirer

1. Et depotbevis eller et lignende værdipapir, der er udstedt med det hovedformål at undgå en afgift på de transaktioner, der ligger til grund for et værdipapir, der er udstedt i den deltagende medlemsstat, anses for at være udstedt i den pågældende deltagende medlemsstat, hvis det ellers ville medføre skattefordele, jf. dog artikel 13.
2. I forbindelse med stk. 1 finder stk. 4, 5 og 6 i artikel 13 anvendelse.
3. Ved anvendelse af stk. 1 skal der tages hensyn til, i hvilket omfang handel med depotbeviser eller lignende værdipapirer har erstattet handel med det underliggende værdipapir. Hvis der i betydeligt omfang er sket en sådan erstatning, skal den person, der er pligtig for betaling af AFT, påvise, at det pågældende depotbevis eller lignende værdipapir ikke er udstedt med det hovedformål at undgå en afgift på transaktioner med det underliggende værdipapir.

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Andre afgifter på finansielle transaktioner

De deltagende medlemsstater undlader at fastholde eller indføre andre afgifter på finansielle transaktioner end AFT'en som fastsat i dette direktiv eller merværdiafgift som fastsat i Rådets direktiv 2006/112/EF¹⁸.

Artikel 16

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den dato, der er omhandlet i artikel 19.
3. Den i artikel 11, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 2, træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har informeret Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 17

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg i henhold til i forordning (EU) nr. 182/2011.

¹⁸ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 19
Revisionsklausul

Kommissionen forelægger hvert femte år og for første gang senest den 31. december 2016 Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det findes nødvendigt, et forslag.

I denne rapport foretager Kommissionen mindst en undersøgelse af AFT'ens indflydelse på det indre marked, de finansielle markeder og realøkonomiens funktionsmåde, og den tager hensyn til udviklingen på den internationale scene med hensyn til beskatning af finanssektoren.

Artikel 20
Gennemførelse

1. De deltagende medlemsstater vedtager og offentliggør senest den 30. september 2013 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2014.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af de deltagende medlemsstater.

2. De deltagende medlemsstater meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22
Adressater

Dette direktiv er rettet til de deltagende medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

BILAG

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Rådets direktiv om gennemførelse af forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner

1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen

14 05 Skattepolitik

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget vedrører en **ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget vedrører

Finansiell stabilitet

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr. 3

Udvikle nye skatteinitiativer og foranstaltninger til støtte for EU's politikmålsætninger

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Afsnit 14 - Beskatning og toldunion ABB 05 Skattepolitik

1.4.3. Forventede resultater

Forhindre en fragmentering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, i betragtning af det stigende antal ukoordinerede nationale skatteforanstaltninger, der indføres.

Sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt og væsentligt bidrag til dækningen af omkostningerne forårsaget af den seneste krise, og sikre, at denne sektor beskattes på lige fod med andre sektorer.

Træffe foranstaltninger, der kan forhindre transaktioner, der ikke øger velfærden eller effektiviteten på finansmarkederne, og som dermed kan supplere de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. *Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt*

Bidrage til den overordnede målsætning om stabilitet i EU i kølvandet på finanskrisen

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Det er kun foranstaltninger på EU-plan, om nødvendigt gennem et forstærket samarbejde, der kan forhindre en fragmentering af de finansielle markeder på tværs af aktiviteter og landegrænser og sikre en ensartet behandling af finansielle institutioner i EU og dermed et velfungerende indre marked.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Det har vist sig, at det stort set er umuligt at indføre en bredt baseret afgift på finansielle transaktioner, der kan tjene ovennævnte tre formål, uden at dette medfører en massiv udflytning (jf. det svenske eksempel).

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Skatter og afgifter er led i løsningsmodellen på globalt plan. En opkrævning af AFT vil fremme indsatsen for budgetkonsolidering i de deltagende medlemsstater. Desuden har Kommissionen foreslået at anvende en del af indtægterne hidrørende fra AFT som en fremtidig egen indtægt - hvis de anvendes til at finansiere EU's budget vil de deltagende medlemsstaters BNI-baserede nationale bidrag blive reduceret.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag af **ubegrænset varighed**

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

Intet

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

De deltagende medlemsstater skal sørge for, at afgiften opkræves præcist og rettidigt, og træffe kontrolforanstaltninger.

Det overlades til de deltagende medlemsstater at sørge for, at afgiften reelt betales, og at kontrollere, at betalingen foregår på korrekt vis.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Konstaterede risici*

1. Forsinkelser i de deltagende medlemsstaters gennemførelse af direktivet

Risiko for skatteunddragelse, skatteundgåelse og skattesvig

3. Risiko for udflytning

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Artikel 11 i direktivet indeholder specifikke bestemmelser om forhindring af skatteunddragelse, skatteundgåelse og skattesvig: delegerede retsakter og administrativt samarbejde i skatteanliggender.

Risikoen for udflytning tackles ved at vælge et passende sæt skattesatser og et bredt beskatningsgrundlag.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB ⁽¹⁾	fra EFTA-lande ²	fra kandidatlande ³	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag
---------------------	------------	---------------	--------

¹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³ Kandidatlande og efter omstændighederne potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

flerårige finansielle ramme	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA- lande	fra kandidat- lande	fra tredje- lande	iht. finansforord- ningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Anslået virkning for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af den anslåede virkning for udgifterne

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer	[Betegnelse]
--	--------	-------------------------------

GD: <.....>			År n ⁴	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
• Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1)								
	Betalinger	(2)								
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁵										
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT til GD <....>	Forpligtelser	= 1 + 1a + 3	ikke rele vant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant
	Betalinger	= 2 + 2a +3	ikke rele vant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant

⁴ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant
	Betalinger	(5)	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <...> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant
	Betalinger	=5+ 6	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 - 4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant
	Betalinger	=5+ 6	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relev ant	ikke relevant

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	----------------

i mio. EUR (3 decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Fra 2017 og fremefter
GD: TAXUD					
• Menneskelige ressourcer	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Andre administrationsudgifter	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
I ALT GD TAXUD	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
--	--	-------	-------	-------	-------	-------

i mio. EUR (3 decimaler)

År	År	År	År	Fra
----	----	----	----	-----

				2013	2014	2015	2016	2017 og fremefter
Bevillinger under UDGFITSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	I ALT 5	1	-	Forpligtelser	0,294	0,798	0,798	0,798
				Betalinger	0,294	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- **X** (Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger.

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- **X** Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Fra 2017 og fremefter
--	------------	------------	------------	------------	-----------------------------

UDGFITSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Andre administrationsudgifter	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Subtotal for UDGFITSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Uden for UDGFITSOMRÅDE 5⁶ i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer					
Andre administrationsudgifter					

⁶ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	ikke relevant	ikke relevant	ikke relevant	ikke relevant	ikke relevant
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

I ALT	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
--------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Anslåede behov for menneskelige ressourcer

- **X** Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Fra 2017 og fremefter
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemandstillinger og stillinger som midlertidigt ansatte)					
14 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (i delegationer)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (indirekte forskning)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (direkte forskning)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)⁷					
14 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 yy ⁸	- i hovedsædet ⁹		p.m.	p.m.	p.m.
	- i delegationerne		p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (KA, V, UNE – indirekte forskning)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (KA, V og UNE - direkte forskning)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

14 angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

⁷ KA: kontraktansatte; V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

⁸ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁹ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Den nuværende personalesituation i GD TAXUD tager ikke hensyn til en fuldt indførelse af en AFT, og der vil derfor være behov for interne rokader. De ansattes hovedopgaver: præcisere, hvordan afgiften skal fungere i praksis for at lette forhandlingerne, overvåge den efterfølgende gennemførelse, udarbejde juridiske fortolkninger og arbejdsdokumenter, bidrage til de delegerede retsakter om bl.a. forebyggelse af skatteundgåelse og skattesvig, forberede eventuelle traktatbrudsprocedurer osv.
--------------------------------------	--

3.2.4. *Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme*

- **X** Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

3.3. **Anslåede virkninger for indtægterne**

- **X** Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne. Hvis nogle af indtægterne hidrørende fra AFT'en dog anvendes som en egen indtægt og dermed reducerer den tilbageblevne BNI-baserede egne indtægt fra de deltagende medlemsstater, vil fordelingen af indtægtskilder blive påvirket.